

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Γ΄ ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ & Δ΄ ΤΑΞΗΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2017

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΛΑΤΙΝΙΚΑ

A1. Διατάζει τέσσερις από αυτές να ξεχειμωνιάσουν στους Νερβίους και προστάζει τρεις να παραμείνουν στους Βέλγους. Διατάζει όλους τους διοικητές των λεγεώνων να εισάγουν σιτάρι στα στρατόπεδα. Συμβουλεύει τους στρατιώτες με αυτά τα λόγια: «Πληροφορούμαι ότι οι εχθροί πλησιάζουν· οι κατάσκοποί μας αναγγέλλουν ότι αυτοί είναι κοντά.

.....
Ο Κάσσιος φώναξε τους δούλους και τους ρώτησε για τον άνθρωπο. Εκείνοι δεν είχαν δει κανένα. Ο Κάσσιος παραδόθηκε ξανά στον ύπνο και ονειρεύτηκε το ίδιο θέαμα. Λίγες μέρες μετά η ίδια η πραγματικότητα επιβεβαίωσε την αξιοπιστία του ονείρου. Δηλαδή ο Οκταβιανός του επέβαλε την ποινή του θανάτου.

.....
Οι ληστές προσκύνησαν τις παραστάδες της πόρτας σαν ιερό ναό και φίλησαν με πάθος το δεξί χέρι του Σκιπίωνα. Αφού τοποθέτησαν μπροστά στην είσοδο δώρα, τα οποία οι άνθρωποι συνηθίζουν να προσφέρουν στους αθάνατους θεούς, επέστρεψαν στον τόπο τους.

.....
Μήπως ήρθα σε εχθρό και είμαι αιχμάλωτη στο στρατόπεδό σου; Σε τέτοιο σημείο με έσυρε η μακρόχρονη ζωή και τα δυστυχισμένα γηρατειά, ώστε να σε δω πρώτα εξόριστο, έπειτα εχθρό; Πώς μπόρεσες να λεηλατήσεις αυτή τη χώρα, που σε γέννησε και σε ανέθρεψε;

B1. Belgis	: Belgae
omnes	: omnium
his	: haec
nostri	: noster
prope	: propius, proxime
illi	: illas
neminem	: nullius
somno	: somnus
speciem	: specie
somnii	: somnia
capitis	: caput
cupide	: cupidissimorum
infelix	: infelicitur
primum	: prius

B2. α. iubet	: iussisti
remanere	: remaneam
importare	: importaverint
audio	: audiemini
esse	: sunt
viderant	: videndi
dedit	: daturus sit
adfecit	: adficere
osculati sunt	: osculaturi sint
trahit	: trahimus

B2. β. απαρ.ΕΝΣ ponere,
απαρ.ΜΕΛ positurum esse,
απαρ.ΠΡΚ posuisse,
μτχ. ΕΝΣ ponens,
μτχ. ΜΕΛ positurus

Γ1. α. *verbis*: αφαιρετική τρόπου στο *admonet*

de homine: εμπρόθετος προσδιορισμός αναφοράς στο
interrogavit

capitis: γενική ποινής στο *adfecit*

captiva: κατηγορούμενο στο εννοούμενο υποκείμενο του
sum: *ego*

populari: τελικό απαρέμφατο, αντικείμενο του ρήματος
potuisti

Γ1. β. *Milites his verbis a Caesare admonentur*

Nam is ab Octaviano supplicio capitis adfectus est

Γ1. γ. *Paucis post diēbus* : *Post paucos dies*

domum : *domo*

Γ2. α. *eos*: υποκείμενο απαρεμφάτου *esse*, σε πτώση αιτιατική, διότι το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου τίθεται πάντοτε σε αιτιατική (ακόμη και στην ταυτοπροσωπία και δεν παραλείπεται) [ετεροπροσωπία: υποκείμενο ρήματος *nuntiant*: *speculatores*]

tu (εννοείται): υποκείμενο απαρεμφάτου *populari*, σε πτώση ονομαστική, διότι το απαρέμφατο είναι τελικό και έχουμε ταυτοπροσωπία

Γ2. β. *ante vestibulum donis positis domum reverterunt*

Γ2. γ. *quae homines deis immortalibus consecrare solent*:
αναφορική προσδιοριστική, εισάγεται με την αναφ. αντων.
quae, προσδιορίζει το *dona*, εκφέρεται με οριστική, διότι εκφράζει το πραγματικό

ut primum exsulem deinde hostem te viderem: (επιρρηματική συμπερασματική [επιρ. προσδ. αποτελέσματος] εισάγεται με το συμπερ. σύνδ. ut (όπως όλες οι συμπερ.) [καταφατική], εκφέρεται με υποτακτική (όπως όλες οι συμπερ. διότι στη λατινική το αποτέλεσμα θεωρείται υποκειμενική κατάσταση) παρατατικού (διότι εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου [traxit] - ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων: στη λατινική το αποτέλεσμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή [συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα] και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησης)

Γ2. δ. Num Cassius servos inclamavit? (αναμένεται αρνητική απάντηση)

Nonne Cassius servos inclamavit? (αναμένεται καταφατική απάντηση)

Cassius servos inclamavit? (για έμφαση)

Inclamavitne Cassius servos? (δεν γνωρίζουμε την απάντηση)